

SJÖBLOM, ESTER

Utan repetition : [dikter]

LTRonzo

1954

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

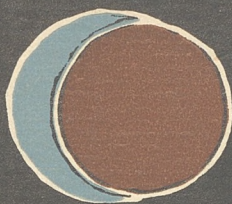
Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

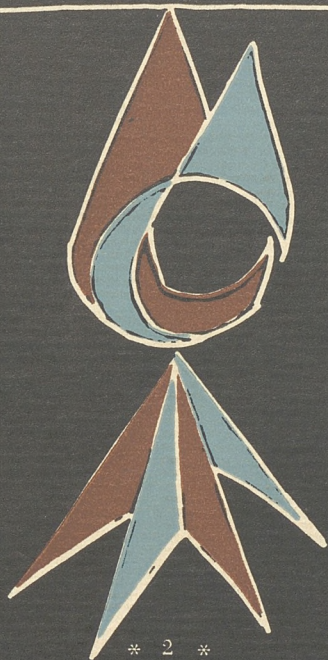
Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

ESTER SJÖBLOM
UTAN REPETITION

DIKTER

* 2 *

NY SVENSK LYRIK

LTS FÖRLAG

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

Vitt.

So.

Saml.

+

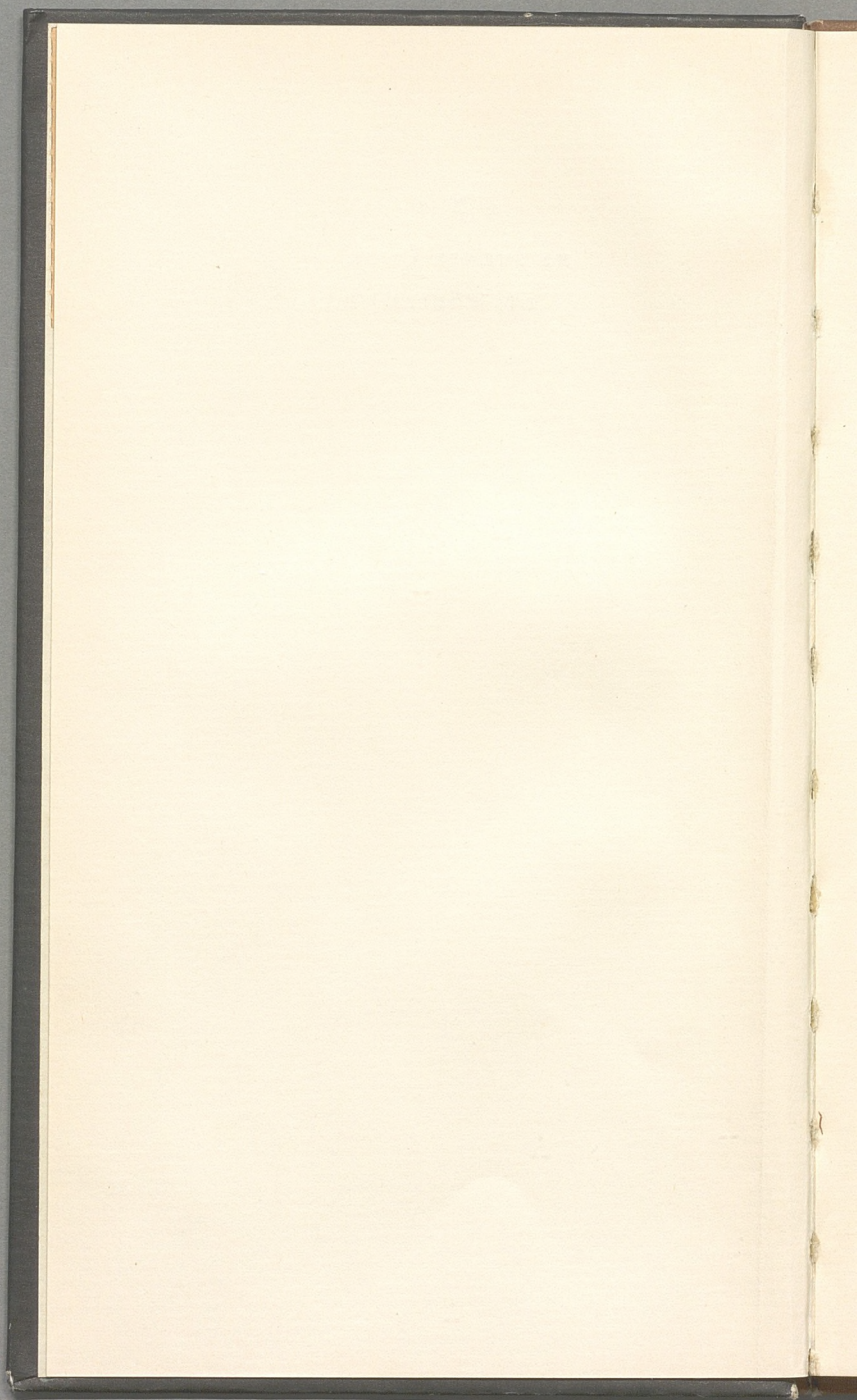
+

1

* 2 *

NY SVENSK LYRIK

LTs FÖRLAG

ESTER SJÖBLOM

UTAN REPETITION

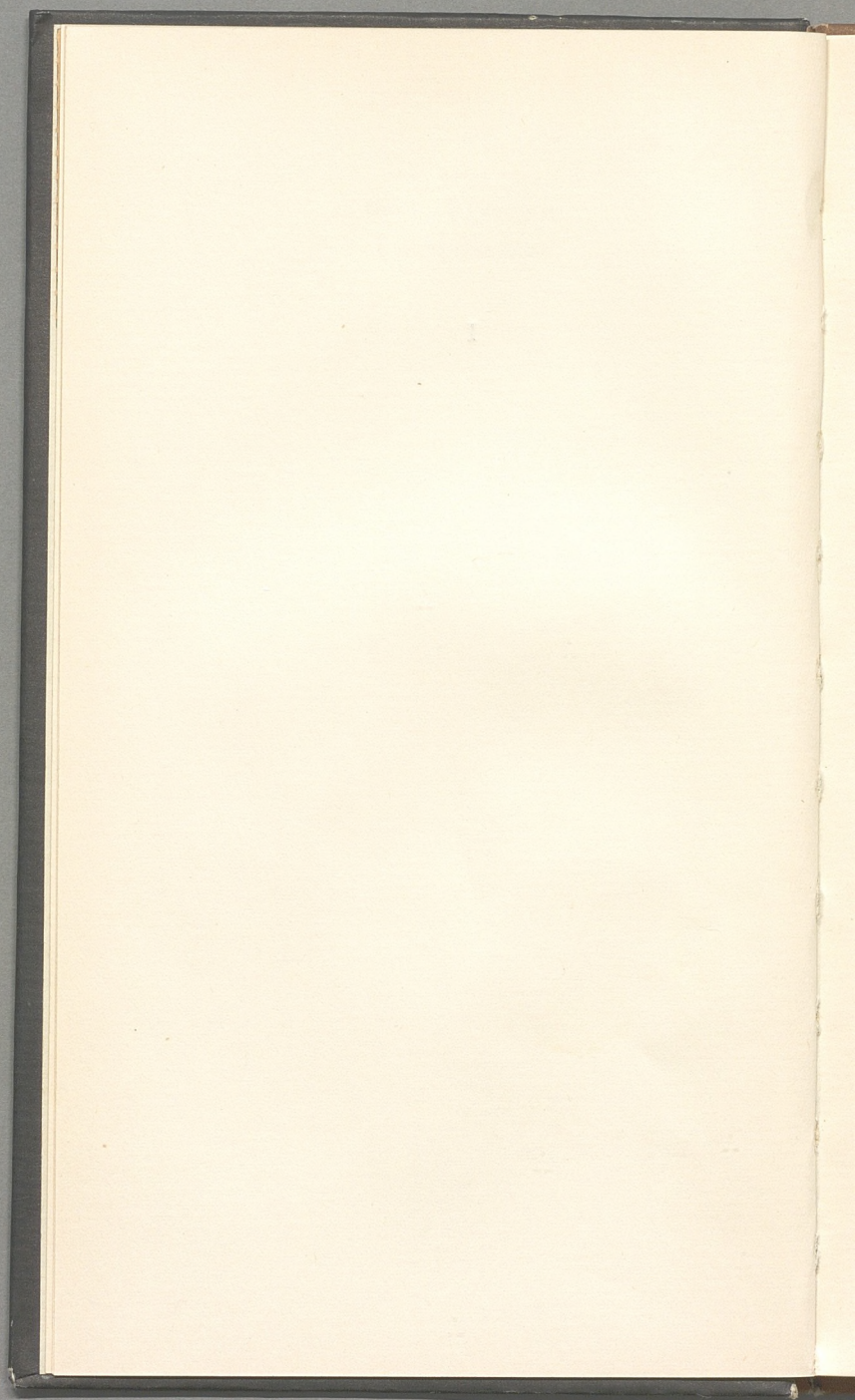
LTs FÖRLAG

ESTER SJÖBLOM

f. 1908 död 1953

I

ORMEN

En orm har stungit mig i hjärtat
en gång när jag var trött och värnlös
och likt en ros som fäller sina kronblad
mot vinternattens köld och snö
så faller masken bort och visar
mitt ansikte, förtvivlat bart och naket
berövat allt sitt skydd och värn.

OMSORGER

Jag klipper mina rosor
matar mitt barn
och sjunger mina sånger.
Jag uträttar mångahanda sysslor
som i sig själva är väsentliga.

Under långa vinterkvällar
böjer jag videgrenar
till kors och korgar
medan elden flammar.

Jag är en förtrollad människa
för trött att begära
allt som är möjligt
virar jag vallmo i mitt hår
och väntar på det oerhörda.

Jag lämnar alltid
dörren till terrassen
öppen medan jag sover.
Kanske lyckan vill komma
som en tjuv om natten
redan innan jag vaknat.

KVÄLL

Jag gick ensam på vägen bort över ängarna
medan solen sjönk i skogsbrynet.

Dagsljuset drunknade i kvällens famn
den lilla byn tryckte tyst vid skogsranden.

Då slog en fågels gälla rop mot himlen
skurna i elfenben steg hans vingar mot skyn.

Hans rop dröjde kvar dallrande
som slagen från ett oroligt hjärta.

Då stannade jag, såg stjärnljuset, såg
natten i vilken vi alla famla och stupa.

TRÖTTA FÅGLAR

Dessa fåglar har aldrig ägt friheten
inte sovit på daggiga hällar
inte gungat i doftande grenar
i en alltmer hårdnande storm
under en mörknande himmel
flyr de rådvilla
med söndertrasade vingar
ur den ena fångenskapen
i den andra.

ÖMHETENS FÅGEL

Ömhetens fågel sitter fastfrusen
inne i brösthålan

från läpparna faller orden
tungta som sten

tafatta händer jag har
händer som allting förlorar

hem har jag aldrig ägt
ställen endast att sova på.

ENSAM

Hon bor i ett hus där alla dörrar står öppna,
ett hus där många människor går ut och in,
själv kan hon inte stiga över tröskelen.
Hon har kammat sitt hår
och betraktat sig i spegeln
och frågat om varken livet
eller döden behöver henne,
hon har knutit många förhoppningar
till brevbäraren,
hennes dagar är fyllda av fattigdom
och hennes nätter polkagrisrandiga av gråt.

ATT MINNAS

Den som minns går i en gammal trädgård
där de laviga träden slutat bära frukt
den som minns begråter den bästa delen
av sitt liv
under ett mörkt skede,
hur många flammiga tulpaner
doftade ej här
där berget går i dagen nu
och sårar ögat med sin hårdhet,
här visslade en stare på en stare
och deras pladdersjuka lycka
gjorde hjärtat vekt och varmt av tårar.

GAMLA KVINNOR

I

Gamla kvinnor sitter sladdrande
deras händer rör sig på måfå
som uttröttade fåglar.
De är bortom livet
deras sköten förvissnar
brösten hänger platta utan värme.
Med blacka färglösa ögon
följer de tidens flykt
och övar sig för var dag
i konsten att dö levande.

Ännu dröjer de kvar i världen
med en hemlig smärta borrande
mellan revbenen
de liknar förtorkade träd,
stela, vita ansikten
ber inte längre om förbarmande.
Den som dör på nytt för varje dag
minns inte näktergalens sång.

II

På trötta fötter stapplar jag
kryckan är min vän
och sängen min tröstare
i gången tid var allting annorlunda
då sjöng jag ofta
med sångens darrande fågel
fången under halshuden.

Det gick en man förbi
han sade intet
rörde ej min hand
men ändå brändes jag till aska
av en smärta utan gräns.

Så levde jag som delad
i två halvvor
den ena födde barn och slet
med byk och bak

den andra bodde drunkningsdöd
i tvenne gråblå ögon
ett grönklätt lik som drömde
om uppståndelse.

KRYMPLINGAR

Livet är belamrat
med för många
förtryckare, förförare,
vi har för bråttom med
att beklaga brottslingen
ingen har längre tid
med offret
som skrikande dör
i sin blodpöl.
Han släpar ju också med sig
sin hyacintlockiga begravningslukt
överallt,
sin odör av
exkrement, flytande smuts,
solkiga underkläder
och redan ruttnande
näckrosors stinkande lukt.
Och ändå vet vi aldrig
vad som händer oss i dag
och nästa dag, och nästa,

kanske lögnens sju slöjor faller
och uppenbarar sanningens ögon
eller slår kärlekens blodkrona ut
och kastar oss på nytt
i en namnlös förskräckelse.
Vi vet ingenting och har inte tid
att ta reda på någonting.

O, barndom
uppvaknandet när tuppen gol,
huset fylldes av brödlukt
pelargoniernas blommor
klibbade som rost mot spetsgardinerna
och hjärtat fylldes av darrande förväntan.

Det behövdes inga sagor
varje minut glittrade ny och oanvänd
från stjärna till stjärna steg sången
ur lycklig strupe.

Golvtiljorna sken snövita
brödet färskt och ännu inte brutet.

Och så plötsligt smärtan
alltid närvarande
aldrig riktigt förgäten,
ett barn med flätor, snyftande
med pannan mot den kalla fönsterrutan.

LANDSKAP I SÖMNER

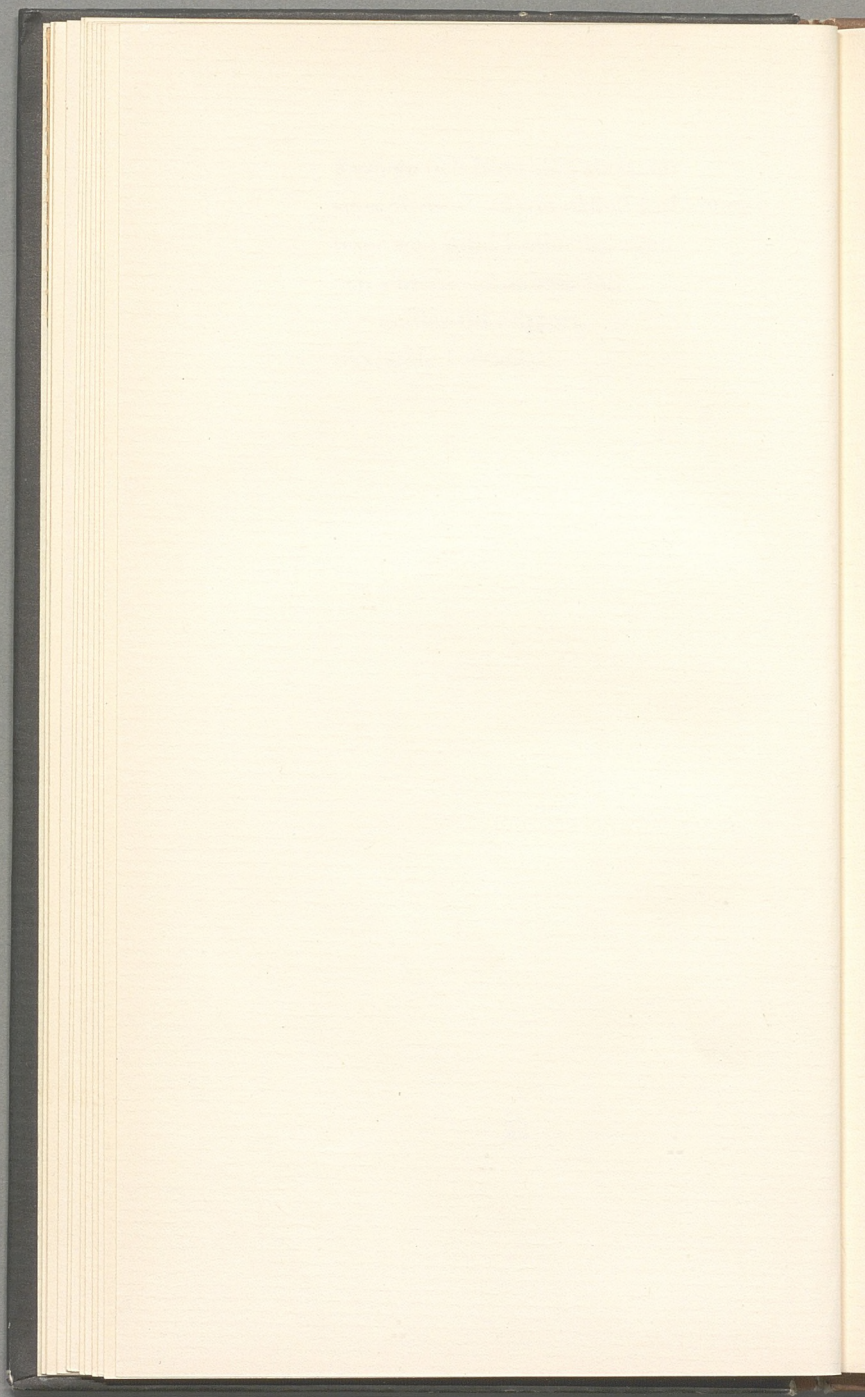
I sömnen reser sig gigantiska berg
svavelgula av den uppgående solen
emellan dem djupnar svarta stup
inga trastar sjunger i detta land
av mörker, ljus och dov smärta.

Vidögda blommor flammar i gräset
och små smaragdgröna ödlor
kilar kvickt över trädrötterna
paddor med hastigt dunkande puls
glor ur pölarnas roströda vatten.

Sällsamma fåglar flyger
sjungande mellan träden
och bland hundlokorna gömmer sig
skärvor, kanske från Ali Babas
förtrollade kruka.

Knöliga och förvridna stammar
stämplade av någon okänd förbannelse
lyser som guld i solnedgången
och slättens ensamma tall
förvandlas till ett kors
blödande i aftonljus.

PÅ DENNA ÄNG

På denna äng neg jag för göken
en sommarsöndag
i rutig klänning, flätat hår.
Kyrkklockorna ringde från byn
och den bruna fågeln flög med min hemlighet
genom björkdungen.

Gräset var nerblodat av röda blommor
strängt kyrkfolk
vandrade svartklätt på stigarna
korsets och den eviga längtans
tunga väg.

Och jag grät så tungt och vilt
som barn gråter
i skräck för Gud och röda blommor —
bruna fågel, varför flög du bort
med min hemlighet.

EN VÅG

Mitt liv var en våg som slog
mot klippkanten
krossades och sjönk i sanden.
Min himmel var fylld av stjärnor
som slocknat en för en.
Krossa alla vågor
släck alla stjärnor
jag är inte rädd för döden längre.

FÖRTVIVLAN

Förtvivlan som så länge gästade mig
skall aldrig mera skrämman,
jag känner dig, jag längtar nu
helt sorgset till din svala stämman,
sätt dig i denna vilsna kväll
när höstens löv till marken singlar,
invid mitt bröst, berätta nu
varför du dröjt dig kvar hos mig
du enda trogna när de andra svika.

HÅRT LIV

Ingen lever ett så bittert liv som jag.
Jag är mor utan att
förstå barn,
tjänar utan att ha en tjänarinnas sinne,
sätts att utföra sysslor
som äcklar mig.
En gång sjöng en fågel bakom bröstbenet,
den är för länge sedan död
och hjärtat begråter sin fattigdom.

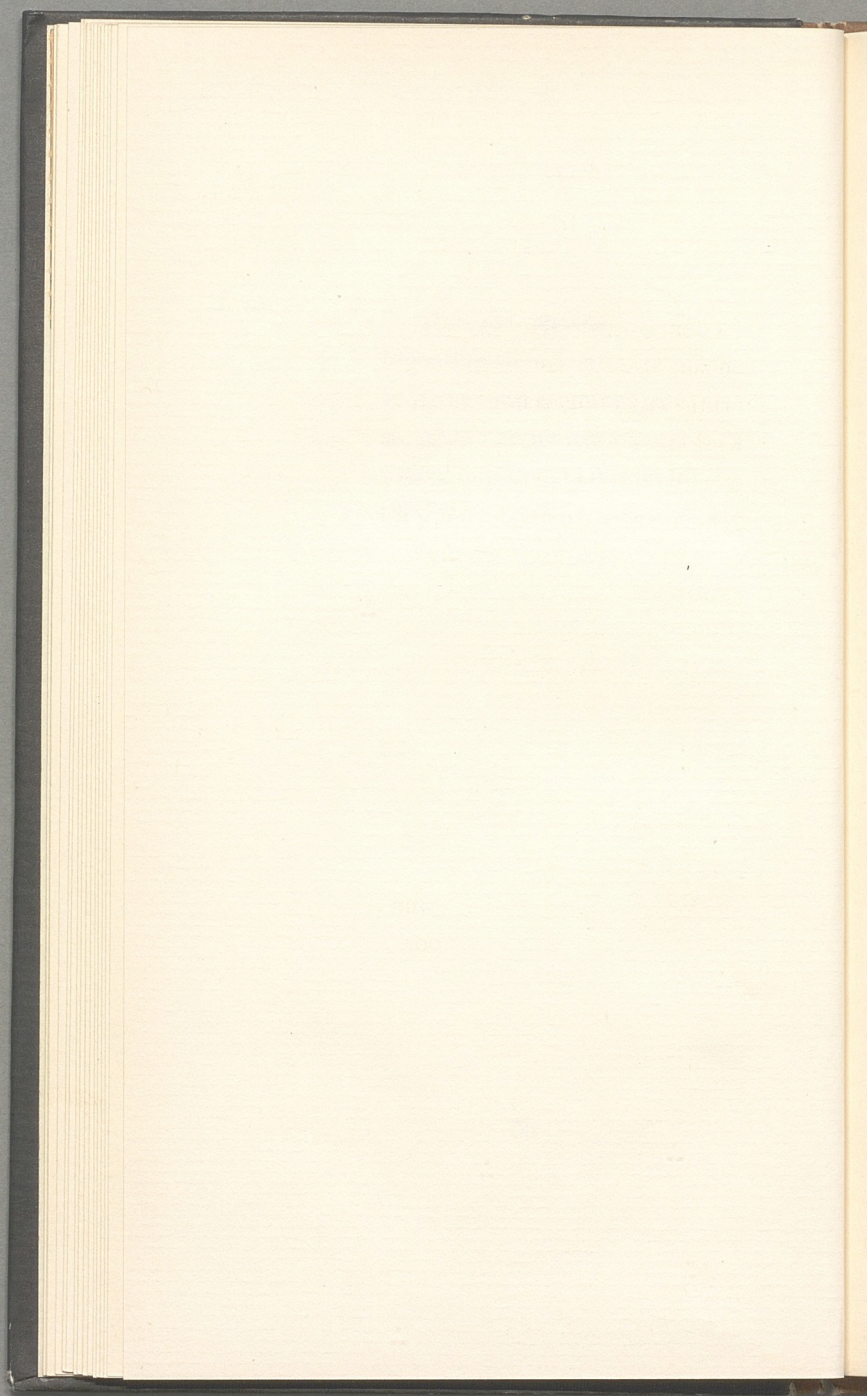
OND MÅNE

Rosornas blad faller ett efter ett
nu i den sjuka månens tid,
en tung och sorgsen måne
fylld av blod och onda drömmar.
Ett stunt skrik pressas fast
som en varig böld i brösthålan
medan månskenet dödar, förstenar
och förvittrar våra lemmar
smyckade av vissna violer
smuts och billig parfym.
Sorgsna, alltid sorgsna
för vad vi gjorde och för
det vi underlät att göra.
Plundrade på alla drömmar
med sömnens blommor
kring handlederna
släpar vi våra månuppsvällda kroppar
likt sjuka råttor.

INGENTING

Så trösterikt att veta:
ingenting finns kvar,
ty jag är född att intet äga
se, mina händer äro tomma
liksom den dag jag föddes hit
till denna grymma, sköna värld.

III

En gång med dig i ett svunnet liv
drömmande över stenars, gräs
och dammkorns skönhet.

Lyssnande till fågelsången, vindens sus
och mitt eget oroliga hjärta,
sjungande med tillbakakastat huvud
sjungande för solen, vinden, sjungande för dig.

KÄRLEKEN

Kärleken sitter inte främst vid bordet
i smink och pråliga kläder
kärleken skrattar inte högt
och vet inte av förförelsekonster.

Kärleken är en tiggerska vid din dörr
som viskar tyst för sig själv:
inte i dag, kanske i morgon, kanske aldrig.

Om du möter detta förtvvlade barn
lyft henne upp i ditt knä —
hon skall skänka sol och värme
utan vederlag.

ATT ÄLSKA

Att älska är att slitas sönder
bit för bit,
att kämpa med en främling
om sitt eget liv,
och denna främling utan vapen
skall med en öppen famn
och tusen ljuva lögner
ta från dig allt som gjorde
livet värt att äga,
och slänga bort det liv som inte längre
kan leva men ej heller vågar dö.

PÅ STRANDEN

På stranden av en ändlös kärleks hav
möttes vi
vinden rörde löven, blommorna doftade
vattnet sjöng och brusade
det var den gyllene tid när lönnkronorna
dröp av honung.

Hur underligt detta möte när lögn och
förställning föll av oss som gamla kläder
så sällsamma dessa dagar
sedda i minnets silvriga ljus.

Mina drömmar tog du från mig
slet dem ur hjärtat som man sliter
kött från döda ben.

Du satte dem i en liten vassbåt
att gunga över stora oceaner
till främmande länder jag aldrig sett.

Främmande upphittare! tag varligt
i denna lilla rörbåt
den innehåller allt som gjorde
livet värt att leva.

SÄG TILL —

Säg till min älskade
när han kommer
att jag har vandrat långt bort
och aldrig återvänder.

Säg att mina hämplingar
dött under den långa väntan
och att parfymflaskans flyktiga doft
inga minnen har kvar.

Säg att den sneda fåran
mellan mina ögonbryn
vuxit och fördjupats
som sorgen i mitt hjärta.

Om det finnes ljus och värme
någonstädes i världen
vet jag inte.
Men en flik mörker
att hölja mina tårar i
finnes överallt.

MOT NATTEN

Längtan bor i mörkret, i natten
i regnets sus och ditt svarta hårs
ormande fall på kudden.

Hetsade sånger födas och dö
likt hyacintens rötter som dog
av köldens brännande smärta.

En kort minut av triumferande lögn
dansar sångerna.

Så vänds mitt ansikte ensamt mot natten
och mina ögon, dessa sorgens brunnar
sönderbrända av allt lidande de sett,
mörknar mot natten.

DESSA HÄNDER

Förbannad vare den hand som slog
längtande läppar till blods

förbannad vare den mun
som födde lögnen:
jag älskade dig aldrig.

Att drömma så —
och aldrig upphör sorgen —
att brinna så —
och ingen ser din eld —
att söka efter sanning, sanning,
och finna lögnen överallt.

HALVT I SÖMNER

Fram genom natten tonar
sällsam ordlös musik.
Nerver som slitas i trasor
kroppar som stupa:
alltid är drömmen sig lik.
Dig har jag aldrig råkat
minns dig säkert ändå
du bor ju kvar i de dalar
där himlen alltid är blå.
drunknad i sömnens värld
Ofta jag hörde dig sjunga
ständigt du var den förklädde
den som med hemliga örter
pydde min huvudgård.
Dig har jag aldrig råkat
men jag kysser ditt sollysta hår
djupt in i hjärtats kamrar
där allting är blod och sår.

I DETTA RUM

I detta blågrå rum
där lärkveden brinner med hoppande lågor
kastande gigantiska skuggor
mot takets svartnande sparrar,
lekande med fläckiga snäckor
vässar jag min saknads dolkar:
du, din, ditt,
rullande spetsgardinens stärkta mönster
mellan fingrarna.

Plötsligt börjar kroppen svänga
som en sjungande klocka:
jag hör din röst
studsas mellan klipporna,
och jag minns
luften som var hög och ren att andas
leendet så aningslöst ljust
i en värld av tung förvirring.

HJÄRTATS DÖD

I

O, varför skall jag älska dig
och vad är kärlek?
En fågels skri
ett åsknedslag
en blomma växt ur dyig jord.
O, stjärna, du som föll en gång
mig bränner elden än.

II

På detta näs bodde jag
den korta tid
du älskade mig,
pilarna hängde som lögnkulisser
mot vattenytan.

På den soffa från vilken
du tre gånger förnekade
din kärlek
spiller nu en smutsig pojke frukostmjölk,
i rosengården där jag drömde
om din hårda mun
faller de roströda bladen.

III

Här är kniven
här är halsen
här är snaran.

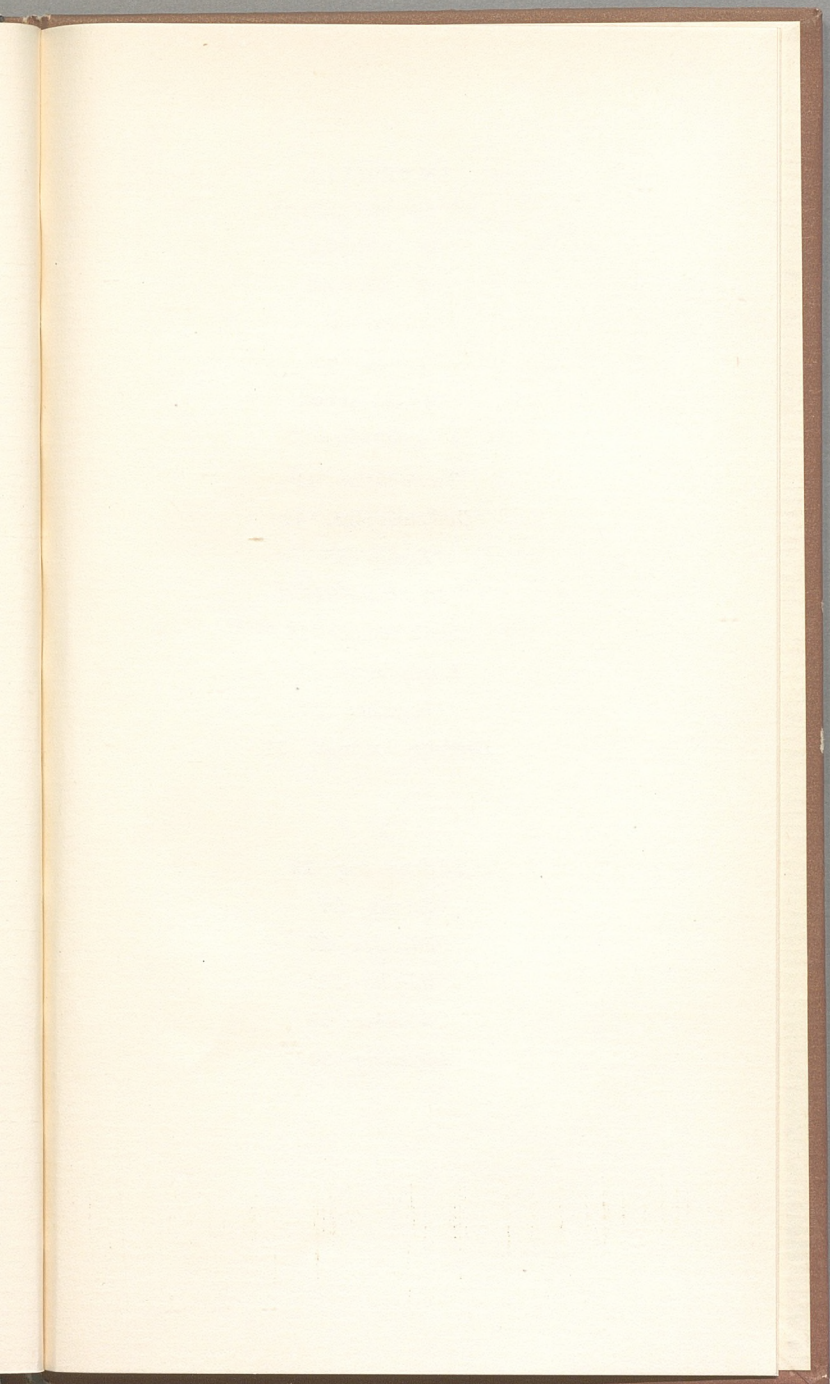
Här är de gula rosorna
det svarta sidenets fras
fötternas tveksamma trippande.
Här är ett stort, svart vatten
med lugna svala vågor,
skräp och pinnar gungar vid stranden.

KÄRLEKEN DÖR ...

Kärleken dör
men aldrig drömmen om kärleken.
Vi är alla fångna i längtan
efter händernas insida.
Inkapslade i sorgsen ensamhet
sjunkande djupare och djupare
i fördrömd tystnad
medan fågelns vinge flyr
genom hjärtat.

Snart täcker snön oss alla
känslan av tung och obotlig ensamhet
äter oss.

Någon har lämnat oss
kanske vår mor som en gång höll oss fångna
som fågelungar i sitt skötes trygga värme.

INNEHÅLL

I

- Ormen* 7
Omsorger 8
Kväll 10
Trötta fåglar 11
Ömhetens fågel 12
Ensam 13
Att minnas 14
Gamla kvinnor 15
Krymplingar 18
O barndom 20
Landskap i sömnen 21

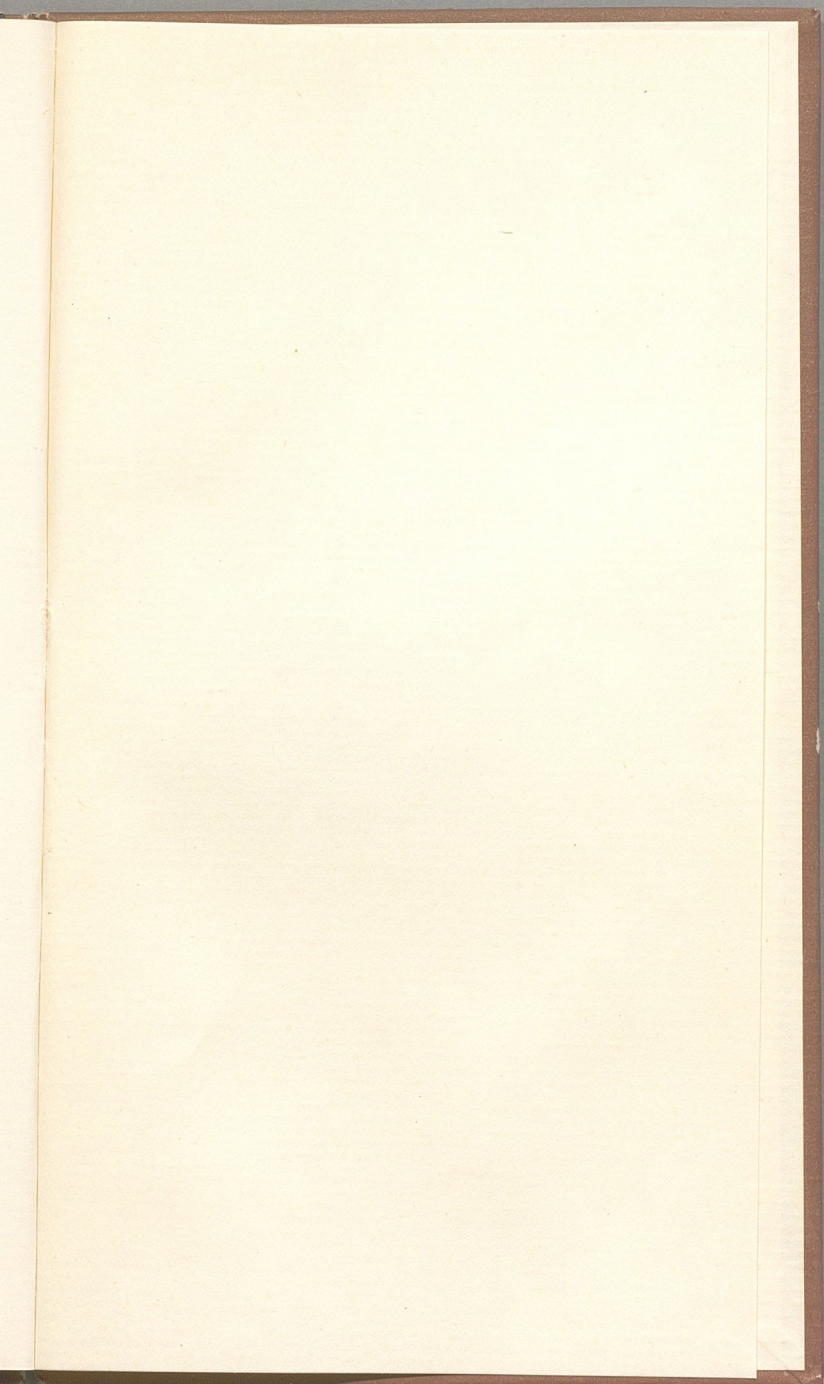
II

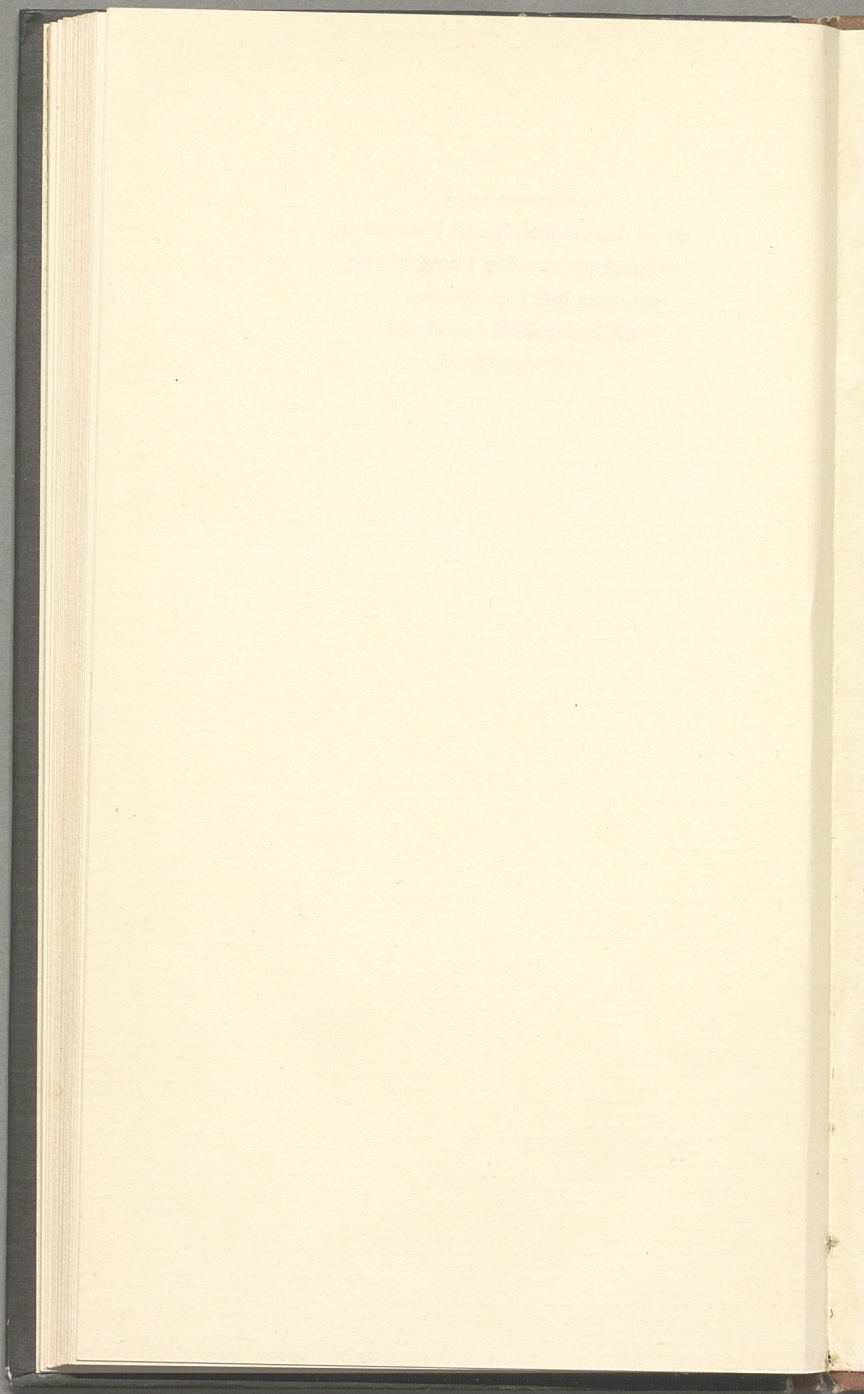
- På denna äng* 25
En våg 26
Förtvivlan 27
Hårt liv 28
Ond måne 29
Ingenting 30

III

<i>En gång med dig</i>	33
<i>Kärleken</i>	34
<i>Att älska</i>	35
<i>På stranden</i>	36
<i>Säg till</i> —	38
<i>Mot natten</i>	40
<i>Dessa händer</i>	41
<i>Halvt i sömnen</i>	42
<i>I detta rum</i>	43
<i>Hjärtats död</i>	44
<i>Kärleken dör . . .</i>	47
<i>Snart täcker snön oss alla</i>	48

*Utan repetition
är satt med 10 p Caledonia och tryckt
på 110 grams gultonat tryckpapper
i en upplaga av 1 300 exemplar
hos Ronzo Boktryckeri AB
Stockholm 1954.*

1000000006072

LÄSESALSLÄN

Kungliga biblioteket

+ schreiner
Group

Pris 7: 50

www.books2ebooks.eu